

lukket nogle spekulationshuller og fjernet nogle særrabatter for topindkomsterne. Hvis det samlede resultat kan leve op til det, så ser vi frem til at nå til enighed om det med regeringen og ser frem til, at vi kan vedtage den her reform inden sommerferien.

Aage Frandsen (SF):

SF kan tilslutte sig hovedsigtet i de her forslag. Det har vi tilkendegivet ved forskellige lejligheder ud fra det synspunkt, at det drejer sig om at få indkomstskatten sat ned for lav- og mellemindkomstgrupperne. De metoder, som generelt er foreslået, synes vi er udmærkede. Det er jo, kan man sige, et forsøg på at rette op på nogle af de helt sociale urimeligheder, som kom ud af skattereformen i 1993.

Vi er naturligvis tilfreds med, at de negative sider af det skrå skatteloft i et vist omfang fjernes. Jeg siger og understreger »i et vist omfang«, fordi vi mener, at det burde fjernes helt. Vi finder, at det er helt urimeligt, at bare fordi man er i en højindkomstgruppe, så skal man ikke bidrage på tilsvarende måde som andre. Vi mener simpelt hen, det skrå skatteloft er urimeligt. Vi mener, man burde fjerne det. Det er selvfølgelig bedre, det, der sker nu, men det er da kun en lille lempelse.

Så kan vi også støtte det, som jo, skal vi sige er hovedmodellen i denne pakke, nemlig omlægningen af indkomstskatten. Vi er tilhængere af hele sigtet med forslaget, nemlig at begrænse priserne på huse, og vi er tilhængere af, at man ad den vej også begrænser nogle menneskers private forbrug, for det er efter vores opfattelse her, vi har forbrugsstigningen.

Men vi mener, det er vigtigt at se på, i hvilken takt man gennemfører de her ting, og det siger sig selv, at en reduktion af rentefradragsværdien fra 46 til 32 pct. kan være ganske voldsom. Derfor mener vi, det er vigtigt at kigge på, om det er fair over for de mennesker, det drejer sig om. Vi mener, man sagtens kan tilgodese formålet, nemlig signalet om, at nu skal huspriserne falde. Og de kan falde, ved at rentefradraget reduceres. Det kan man godt forene med, at der ikke er mennesker, der kommer i klemme. Det, der er vigtigt i denne forbindelse, er at finde en metode, så man opnår det, som er sigtet med forslaget, og samtidig sørger for, at folk ikke kommer i klemme.

Det, der kan være tale om, og som måske nok er mest logisk, er, at man strækker det lidt. Der er jo ingen, der siger, at det skal være over tre

år. Det kunne jo lige så godt være over en længere årrække, men ikke over en lang årrække. Under alle omstændigheder vil vi også gerne kigge på, at man så på muligheden for, at man fik det bragt længere ned, men så kræver det selvfølgelig endnu flere år.

Jeg vil også godt nævne det, som regeringen egentlig selv i deres oplæg nævner som noget, der gælder i andre lande, nemlig et loft over rentefradraget. Hvis sigtet er at begrænse huspriserne, hvis sigtet er, at det er de høje indkomster, der ikke skal kunne belåne, så var det jo nok en idé at sigte på, at man for fremtiden fik ind, at der er et loft over, hvor højt rentefradragsmuligheden er. Det vil i hvert fald være socialt rimeligt, og det synes vi egentlig er rigtigt at få ind i den her forbindelse.

Vi har ikke nogen indvendinger imod det, der ligger i forslaget om arbejdsmarkedsbidrag. Vi synes sådan set, at det er meget fornuftigt, at man gradvis erkender, at det er en skat. Det har aldrig været andet. Det kan godt være, det er blevet sagt, det var andet, men det er en skat. Nu siger man så, at skatten skal bruges til mere end hidtil, og derfor synes vi, at det er logisk at gøre det.

Vi synes også, at man samtidig skulle inddrage i overvejelserne, hvorfor denne skat skal være fradragsberettiget? Hvor skal den det? Det er andre skatter ikke. Det fik vi da afskaffet i slutningen af 1960'erne. Hvis det ikke var fradragsberettiget, ville det betyde, at vi kunne sænke bundskatten og/eller personfradraget yderligere. Under alle omstændigheder ville det have været lettere at få en progression ind i skattesystemet, fordi denne fradragsmulighed især gavner de højeste indkomster. Det er dem, der har glæde af, at man har fradraget. Det synes vi man skulle tage med ind i overvejelserne. Men det kan godt være, at det er for tidligt nu fuldt ud at erkende, at her har vi en skat, og skat kan man ikke trække fra, selv om man stadig væk vil kalde det arbejdsmarkedsbidrag.

Vi kan støtte forslaget om lejeværdiens navneskift til ejendomsværdiskat. Vi mener stadig væk, at det, som regeringen lavede med de borgerlige partier til højre, nemlig at man forhøjede knækket, var ufornuftigt. Det er også det, der ligger her. Vi mener, at det høje bidrag til ejendomsværdiskatten skulle betales af flere, end der er tale om i dette forslag.

Vi er også tilhængere af, at man kigger på de ligningsmæssige fradrag med henblik på, at deres værdi også skal falde. Vi havde gerne set